

SĄD NAJWYŻSZY

**PRZEGLĄD PYTAŃ PREJUDYCJALNYCH
SĄDU NAJWYŻSZEGO
DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI
UNII EUROPEJSKIEJ
z roku 2026**

Pytanie prejudycjalne SN w sprawie II CSKP 988/23 (sygn. sprawy przed TSUE C-277/26, Skarb Państwa)

Treść pytania

Sąd Najwyższy postanowił:

na podstawie art. 267 TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1. Czy możliwe nieuwzględnienie przez Komisję w procesie oceny projektu, wynikających z prawa pierwotnego Unii Europejskiej, gwarancji proceduralnych i materialnoprawnych praw jednostki prowadzi do nieważności decyzji Komisji z dnia 11 maja 2015 r. C(2015) 3228 final dotyczącej odmowy wniesienia wkładu finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz dużego projektu „Europejskie centrum usług wspólnych – inteligentne systemy logistyczne” stanowiącego część programu operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”, objętego pomocą strukturalną w ramach celu „Konwergencja” w Polsce (dalej: „Decyzja”)?
2. Czy brak możliwości przedstawienia niezbędnych dowodów (wynikający w szczególności z braku dokonania wcześniejszej sygnalizacji kryteriów oceny w toku postępowania prowadzącego do wydania Decyzji) narusza fundamentalne zasady prawa Unii Europejskiej, w tym zasady przejrzystości, pewności prawa oraz zasady działania z urzędu w sposób prowadzący do nieważności Decyzji?
3. Czy zaniechanie wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia przez Komisję całego materiału dowodowego (wynikające w szczególności z braku dokonania wcześniejszej sygnalizacji kryteriów oceny w toku postępowania prowadzącego do wydania Decyzji) narusza zasady przejrzystości, pewności prawa oraz zasady działania z urzędu i prowadzi do nieważności Decyzji?
4. Czy zaniechanie w toku postępowania przed wydaniem Decyzji sygnalizacji kwestii, które w ocenie Komisji przemawiają za negatywnym rozpatrzeniem wniosku i wydaniem negatywnej decyzji, stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych tj. obowiązków staranności, legalizmu, przejrzystości, pewności prawa oraz zasady działania z urzędu i prowadzi do nieważności Decyzji? Czy jest dopuszczalne oparcie ostatecznej decyzji Komisji na zarzucie innej treści niż pierwotnie sygnalizowany?
5. Czy naruszenie gwarancji proceduralnych polegające na braku zakomunikowania przez przedstawiciela Komisji w Komitecie Monitorującym innego rozumienia kryteriów niż zaakceptowane przez Komitet Monitorujący, braku sygnalizacji przez Komisję odmiennych od zaakceptowanych kryteriów oceny w toku procedury prowadzącej do wydania Decyzji oraz zastosowanie rozumienia kryteriów opartego na dyskrecjonalnej władzy Komisji opartej na nieprecyzyjnym charakterze kryteriów zawartych w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r., stanowi naruszenie gwarancji proceduralnych skutkujących nieprzewidywalnością prawa i naruszeniem zasad lojalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej wiary, prowadzące do nieważności Decyzji?
6. Czy jest zgodne z wynikającym z pierwotnego prawa Unii Europejskiej wymogiem pewności i przewidywalności prawa oraz zaufania jednostki do państwa i prawa oraz z zasadą pomocniczości, że Komisja w sprawach funduszy strukturalnych nie uprzedza jednostki, że korzysta z innych definicji tożsamyh pojęć (jak na przykład efekt dyfuzji) niż definicje wcześniej przewidziane w prawie krajowym stanowiącym implementację prawa wspólnotowego zgodnie z art. 65 preambuły Rozporządzenia 1083/2006 i zgodnie z art. 41 ust. 1, art. 59 ust. 1 lit. a) oraz art. 60 lit. a) i art. 70 ust. 1 Rozporządzenia 1083/2006 i czy brak takiego uprzedzenia nie stanowi wykroczenia poza granice dyskrecjonalnej władzy Komisji?
7. Czy uznanie, że Projekt Jysk nie spełnia kryteriów uzyskania finansowania jest dopuszczalne w sytuacji, gdy nie zgromadzono pełnego materiału dowodowego i nie przeprowadzono wszechstronnej oceny dowodów w związku z brakiem bezpośredniego uczestnictwa i wysłuchania zainteresowanej jednostki w postępowaniu przed Komisją prowadzącym do wydania Decyzji, a tym samym, czy takie postępowanie może być uznane za zgodne z prawami i gwarancjami jednostki zawartymi w prawie pierwotnym i czy prowadzi do nieważności Decyzji?
8. Czy dyskrecjonalność oceny Komisji jest ograniczona gwarancjami prawa jednostki wynikającymi z prawa pierwotnego Unii Europejskiej w sytuacji, gdy wynik postępowania dotyczy jednostki? W

szczegółności, lecz nie wyłącznie, czy nieuwzględnienie przez Komisję w procesie oceny projektu, wynikających z prawa pierwotnego Unii Europejskiej gwarancji proceduralnych i materialnoprawnych praw jednostki stanowi oczywisty błąd w ocenie i prowadzi do nieważności Decyzji?

9. Czy kryterium oczywistego błędu w ocenie jako kryterium uznania decyzji za nieważną nie stanowi niedopuszczalnego ograniczenia gwarancji praw jednostki wynikających z prawa pierwotnego Unii Europejskiej przez uznanie za dopuszczalne naruszeń tych praw i gwarancji, o ile błąd w ocenie nie jest „oczywisty”?

10. Czy negatywna Decyzja jest nieważna z powodu naruszenia prawa Unii Europejskiej, w tym zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, dobrej wiary, pewności prawa i prawa do dobrej administracji na mocy art. 41 ust. 2 Karty Praw Podstawowych poprzez arbitralne przyjęcie, że Projekt Jysk nie miał wkładu w realizację celów programu operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka” (dalej: „POIG”), gdyż „nie wywołuje efektu dyfuzji” (pkt 21 Decyzji) oraz że „w dużym projekcie brak jest stopnia rozprzestrzeniania (dyfuzji) w rozumieniu POIG” (pkt 23 Decyzji)?

11. Czy Decyzja jest nieważna z uwagi na naruszenie prawa Unii Europejskiej, w tym prawa do obrony, zasady pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej wiary, *lex retro non agit*, oraz zasady dobrej administracji (art. 41 ust. 2 Karty Praw Podstawowych) w sytuacji, gdy w Decyzji błędnie i arbitralnie odmówiono współfinansowania Projektu Jysk poprzez pominięcie faktu, że 25% pracowników zatrudnionych w ramach Projektu Jysk posiadało wysokie kwalifikacje oraz poprzez dowolną ocenę, że utworzenie działu B + R składającego się z 6 pracowników nie spełniało wymagań Celu Szczegółowego 5 POIG?

12. Czy Decyzja jest nieważna z uwagi na naruszenie ogólnych zasad Unii Europejskiej, w tym prawa do dobrej administracji, pewności prawa, zakazu arbitralności oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej wiary poprzez błędne wskazanie (w pkt 30 i 32 Decyzji), że „proponowany duży projekt był efektywny ekonomicznie i finansowo oraz mógł zostać zrealizowany w tym samym czasie, formie i lokalizacji bez wsparcia publicznego”, pomijając jednocześnie fakty przekazane Komisji w pkt G2 drugiego wniosku o potwierdzenie wkładu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego dla projektu Jysk z 1 sierpnia 2013 r., w tym fakty dotyczące różnicy pomiędzy decyzją o zakupie gruntu a realizacją projektu polegającego na wybudowaniu na gruncie zautomatyzowanego i innowacyjnego centrum dystrybucyjnego?

13. Czy zaniechanie wskazania czy brak wkładu w realizację celów POIG dotyczy łącznie wszystkich trzech celów, czy też któregośkolwiek z pojedynczych celów POIG, stanowi naruszenie prawa Unii Europejskiej, w tym art. 296 TFUE i art. 41 Karty Praw Podstawowych skutkujące oczywistym błędem w ocenie i powoduje nieważność Decyzji?

14. Czy to, że Komisja nie przypisuje indywidualnej oceny do realizacji każdego z kryteriów, które są poddane jej ocenie, w tym do tych, które uznaje za niespełnione i czy brak szczegółowego uzasadnienia w odniesieniu do każdego z kryteriów, nie stanowią każde z osobna lub łącznie naruszenia prawa jednostki do sądu i prawa jednostki do zbadania ważności decyzji za pomocą pytań prejudycjalnych oraz prawa do dobrej administracji i czy jest to zgodne z wynikającym z pierwotnego prawa Unii Europejskiej wymogiem pewności i przewidywalności prawa i czy w konsekwencji takie naruszenia prowadzą do nieważności Decyzji?

Postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2026 r., II CSKP 988/23

<https://www.sn.pl/sites/orzecznictwo/orzeczenia3/ii%20cskp%20988-23.pdf>